

Peccatum

Christus cū pcepit sic militē suū triumphare dabit tibi vroxē castellanā. s. gēam suā: q̄ custodiat castz cordis tui vt poteris de o p oia placere. Sed septus p̄tingere videm⁹ q̄ pentes camales ⁊ mūdi vanitates talē sequuntur ip̄z ad malū instigādo ⁊ ponūt in cordis mīlecto tepbare sic fecerat Job. sed fūit ro fornicerz cū gladio p̄tē eas teleas. vt d̄r in figura huius q̄ absolō p̄leq̄ns p̄tē per capillos suspēsus est in queru. ⁊ Joab infixit tres lanceas in corde suo. Quercus ista est p̄cupia. Capilli camalia d̄sideria. Vulnus transiēs est caro moriens. Joab dyabol⁹ tres lanceas dū vinit. s. cogitādoēs d̄panones ⁊ cōsuetudines infigit. ⁊ in morte tres angustias. s. irā dei quē offendit. Carētiām celi quā amisit. Penā infernalem quā meruit. Istos parentes debes occidere gladio penitentiē ⁊ post hec ad flumina sacre scripturę p̄gere ⁊ ibi tomuz saluz erigere. s. ordē ieiunij ⁊ telēosi nam p̄petrare ⁊ sic per p̄leq̄ns deuz in lecto cordis tui poteris requirere ⁊ ad vitā eternam peruenire Ad quā. 2c.

De peccato superbie. Ca. xix.

Egitur in gestis

romanoz: q̄ erat quidam princeps romanoz noie Pompeyus. hic duxerat filiā cuiusdā nobilis qui cesar vocabat. Hi duo puenerūt inter se q̄ totius orbis d̄stium suo impio subitū garent. Accidit vt pompeyus mitteret cesarem ad expugnandū plagas diuerfas. qz iuuenis erat ⁊ ip̄m decuit laborare. Ipse autē tanq̄ principalis ciuitatē romanā a plagis illis custodiret. p̄fuit it̄ t̄i sibi terminū redēdi sub spacio quibz annoz q̄ si non faceret iure suo p̄petuo priuaret. Cesar autē exercitūm collegit ⁊ ad illas p̄tes perexit. Inueniēs hoīes bellicosos q̄s nō poterat i p̄fixo

superbie

termino supare. Valens pompeyū offendere q̄ bellū dimittere ex capite p̄prio alienauit se alijs quinqz annis qd̄ grauitē portabat pompey⁹ interdixit si bi ciuitatē romanā. ita q̄ non auderet ad eū vltērius appropiquare. Cesar vero finito bello iter arripuit versus romā venit per quandā aquāz cū exercitū suo que quidā aqua vocabatur rubicē. et ibi apparuit ei quedam imago magna stans in medio aque ⁊ loquebat ei d̄. Cesar: si venias pro pace romana liceat tibi vsqz huc venire. sua autē non p̄fuit mas intrare. Cui cesar respondit. Sēp militari ⁊ paratis suis d̄nes labores sustinere p̄ honore ⁊ p̄moto ciuitatis romane ampliatō. ⁊ sp̄ volo: d̄ijs meis testibus quos auro. His dictis imago disparuit. Post hec statim cesar percussio tētrario flumē trāsiuit. h̄cū per trāsitō flumē stetit ex alia parte morait. Dic pace temperato qz iura relinquo ⁊ ab illo die non cessauit pompeyū plequit inq̄am p̄mit d̄stere nitebat

Carissimi. Moralizatio

De hunc senē

pompeyū intelligit d̄ creatōz d̄nuz qui sp̄ fuit ab initio ⁊ erit sine fine. p̄ cesarē intelligo adā qui fuit p̄ticeps oim hominū: cui⁹ filiā. i. aiām deo d̄sp̄savit in fide. De q̄ d̄r. Des̄p̄sato te mibi in fide. De q̄ d̄r. volens p̄bare adā posuit in paradisu vt oparet ⁊ custodiat illōs: qui statim de statim suo supbiens volēs sue vroxī placere ⁊ dyabolo. acquiescere vnicū p̄ceptū qd̄ d̄r. ei d̄r. rat violabat. p̄p̄ qd̄ d̄r. eū expulit si forlū de paradiso iz etiā de celesti impio. Adā tū sp̄ans se posse recupare qd̄ p̄d̄rat ad h̄ postea inq̄m p̄mit laborabat. sed de attigēt si valebat vsqz ad aduēnū d̄nū n̄i ihesu xpi imāgis n̄i q̄ appuit baptisat: i aq̄s iordais d̄nō p̄saluatori n̄